

varandra, helst stora delar av Norrland vid denna tid antagligen hört under sveaväldet eller legat inom dess intressesfär. Ehuru uppgiften om Godgests död tydligen är kopierad på berättelsen om Adils fall till döds ifrån en häst, är det givet — vilket även Shetelig och Petersen framhålla — att uppgiften att Adils och Godgest haft förbindelser med varandra numera vunnit i trovärdighet.

Birger Nerman.

En fornminnesrestaurering.

I Odensvi socken, Kalmar län har nyligen gjorts en fornminnesrestaurering, som ansetts värd ett omnämnande i Fornvännen. Den är visserligen ett blygsamt företag, som varken rört ett sällsynt fornminne eller krävt stort arbete, men den är ett vackert exempel på frivillig fornminnesvård.

Under inventering i nämnda socken för ett par år sedan upptäcktes, att en rest sten vid Boda nära östgötagränsen och intill en landsväg mellan Östergötland och Tjust, raserats såsom fig. 101 visar. Den 4 meter höga stenen hade brutits av en meter ovanför marken, och den nedstörtade delen hade förts några meter åt sidan ner i en slänt, då den tydligen legat i vägen för plogen. Vägen stod just inför ombyggnad, varför det kunde riskeras, att stenen, så inbjudande som den nu tedde sig för stenhungriga vägbyggare, skulle gå samma öde till mötes som en liknande sten i närheten, vilken stått för nära vägen och slukats av denna. Men även om den fått ett visst skydd genom inventeringen, låg den som en ruin och skyltade öppet för alla vägfarande, vilket redan detta gjorde behovet av restaurering aktuellt. Sa-

Fig. 101. Den raserade Bodastenen. I förgrunden den nedstörtade delen.

Fig. 102. Den restaurerade Bodastenen sedd från landsvägen.

ken vann redan från början ortsbefolkningens gehör och betonades ytterligare genom upplysningsarbete av föreläsningsföreningen, som vid upprepade tillfällen och på olika platser inom socknen anordnade föredrag om inventeringen och dess resultat. En för sitt kulturhistoriska intresse känd person i orten, friherrinnan Josepha Armfelt, organiserade restaureringsarbetet och bekostade nödiga smides- och mureriarbeten, ett lag Bodabönder bidrogo utan ersättning med transporter och dagsverken, som behövdes för att lyfta den säkert ett par, tre ton tunga stenbjässen på sin plats igen, och så blev Bodastenen ånyo rest och ter sig som fig. 102 visar.

Den står nu som ett monument ej blott över forntida människor och händelser utan också över dem och deras gärning, som på nytt reste stenen 1929.

H. H—n.

Litteratur och kritik.

Nils Åberg, *Bronzezeitliche und früheisenzeitliche Chronologie, I, Italien*, Stockholm 1930: Vitterhetsakademiens monografiserie no. 18. — 216 s. 4:o med 598 fig., 1 karta, 1 tabell. — Pris 25 kr.

På anmodan av Fornvännens redaktion har författaren lämnat nedanstående referat av sitt arbetes innehåll.

Under påbyggnadernas och terramarornas tid är den italiska kulturutvecklingens tyngdpunkt avgjort förlagd till de nordliga delarna av landet, till området kring de norditalienska sjöarna samt Poslätten. Med brons-